

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

Even stilstaan tijdens de beweging

Geplaatst op 3 juli 2018

Even stilstaan tijdens de beweging Radicale Vernieuwing van Regels naar Relaties.

Een kleine blik op het leven en werken in de Lindenhof, Vanochtend kwam ik aanlopen en was net de ijscokar gearriveerd! Tussen 12.00 uur en 13.00 uur worden er namelijk 150 oude brommers verwacht. En dan natuurlijk voor iedereen een ijsje, wel tegen betaling om zo weer mooie activiteiten te kunnen doen voor de bewoners van de Lindenhof. Super leuk dat Arjen (van Huuskes) dat organiseert en dat Bolien het oppakt om de ijscokar te regelen en alle buurtgenoten uit te nodigen middels een flyer.

Ik loop even de huiskamers in, de was hangt buiten in de zon te drogen het is er prachtig weer voor! Ik spreek een collega die bezig is met haar opleiding waar ze heel veel plezier in heeft maar ook tegen dilemma's aan loopt: 'Ik moet nu echt uit mijn comfortzone stappen'.

Op één van de huiskamers worden de broodjes gesmeerd omdat de brommers langskomen. Een gevoel van vroeger, uitstapje broodjes smeren en lekker op het vuistje opeten roept dat bij mij op! Op de andere huiskamer wordt er pas later gegeten nadat de brommers weg zijn. In de tuin is een zoon van één van de bewoonsters druk bezig met het konijnenhok schoonmaken.

Het gewone leven

Ik zit inmiddels in de tuin met een docent van het Graafschapscollege om een les voor te bereiden over de vernieuwing in de verpleeghuiszorg, de overgang van thuis naar een nieuw huis en wat de thuiszorg en zorg in het verpleeghuis voor elkaar kunnen betekenen. Want daar begint het; bij de nieuwe mensen die komen werken. Op het balkon boven zit een bewoonster die jarig is en samen met haar visite buiten zit, gebakje en kopje koffie!

En dan worden wij gevraagd om voor in de tuin te komen zitten want dat is gezelliger, ook de bewoners komen naar buiten en dan komen er 150 brommers voorrijden! Al snel staat er een rij mannen (en een paar vrouwen) voor de ijscokar waar Bolien en Marieke (docent Graafschapscollege) het ijs opscheppen en ook voor de toilet binnen staat een rij, ach ja mannen.... En zo zien zij ook het mooie huis 'de Lindenhof' van binnen, zouden zij wellicht nu ook een ander beeld krijgen van het verpleeghuis? Prachtig om te zien hoe

mensen van alles genieten, iedereen; 150 brommerrijders, bewoners van de Lindenhof, medewerkers, familieleden, vrijwilligers en de buurtgenoten, de mensen van de overkant zitten allemaal op hun balkon anderen komen ook even kijken.

Leuk om te zien dat het gewone leven langs komt en eigenlijk niet alleen langs maar ook even letterlijk stilstaat bij de mensen die wonen in de Lindenhof. Na ruim een half uur rijdt iedereen weer weg: op naar de volgende tussenstop! Alles wordt opgeruimd, sommige mensen zijn al binnen, anderen zitten nog buiten, een aantal zijn helemaal niet buiten geweest.

Co-creatie

Ik spreek nog met een familielid die aangeeft dat het zo een fijn huis is, dat hij af en toe merkt dat medewerkers teveel zelf willen organiseren, hij ziet liever een co-creatie. Ik geef aan: het is leren met vallen en opstaan! Ook spreek ik een bewoner die het echt niet snapt dat hij hier woont en niet bij zijn vrouw. 'Ik ben toch niet zo gek? Wie beslist nu dat ik hier moet wonen en mijn vrouw ergens anders? We horen bij elkaar te zijn'. Natuurlijk denk ik dan ook: is dit Leven zoals u wilt? Dat zijn de moeilijke momenten in dit vak! Die vragen om professionaliteit van de collega's.

Daarna staan we nog met een aantal collega's te praten, de één baalt van haar blessure waardoor ze niet volledig kan werken, de anderen die aangeven dat ze het moet loslaten, maar ook iedereen ervaart de druk van de gaten in de dienstlijst die eigenlijk altijd binnen het team worden opgevangen. Gelukkig starten er per 1 juli drie nieuwe collega's!

Stilstaan bij wat je doet en hebt

Een dag waarvan ik denk: wat mooi en ook bijzonder! Alles aanwezig, alles wat het leven is binnen en buiten het verpleeghuis, van leren tot schuldig voelen naar collega's, van de was buiten tot brommers die langskomen. Het gevoel van werkdruk bij collega's wat ik niet merk in huis als ik daar zo rondloop en ben. Respect en trots hoe iedereen met elkaar bezig is met kwaliteit van leven.

Ik ervaar echt dat collega's bezig zijn met het leven van de bewoners, het is hun huis, wij zijn te gast en zij sluiten zoveel mogelijk aan bij het leven zoals iemand dat gewend was. Met alle dilemma's die daarbij horen en natuurlijk met vallen en opstaan, want niet alles lukt! En vandaag voelde ik weer dat de verandering doorzet ook al heb ik ook weleens het gevoel dat het stilstaat, Maar misschien is dat juist ook goed? Soms even stilstaan bij wat je doet en hebt....net als die brommers bij de Lindenhof even stilstonden en als je stilstaat dan besef je hoeveel er eigenlijk gebeurt!

Kijk voor brommers kiekeen:

https://youtu.be/zLY_sLcMwWQ

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: Betrekken directe omgeving, Ervaringen van bewoners, naasten en medewerkers